

2018. 09. 27.-29.

HAT-18-01-0452

Kincses városok és Pozsony - kalandozás Felvidéken.

2018. június elején örömmel fogadtuk a hírt, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából meghirdetett, "Tanulmányi kirándulás hetedikeselemek" című, **HAT-18-01** kódjelű pályázati felhívásra benyújtott „**Kincses Bányavárosok és Pozsony – kalandozás Felvidéken**” című pályázatunkat elfogadták, és nyertes pályázatként támogatásban részesültünk. Az elnyert összeg: 2 476 325 Ft.

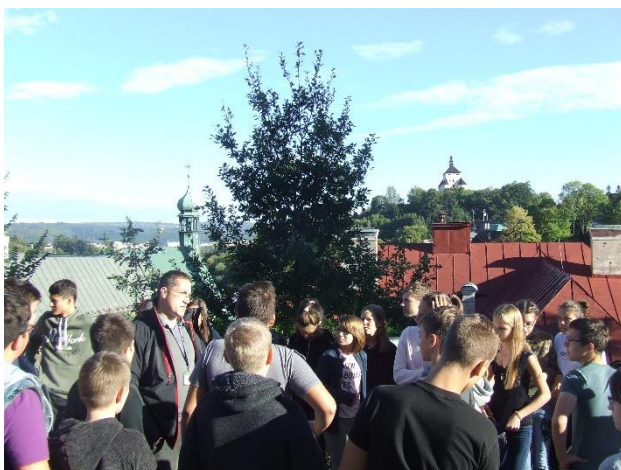
Mivel több osztály tanulóit vettek részt a programban, ezért szülői értekezleteken megbeszéltük a tennivalókat. A kirándulás előtti héten előkészítő órákat tartottak a pedagógusok számunkra. Osztályfőnöki órákon tisztáztuk, térképen végig néztük a 3 napos kirándulás útvonalát. Sok új ismeretre tettünk szert, megtudtuk, hogy mely területeken élnek még nagyobb arányban magyarok. Megbeszéltük ennek történelmi okait, és kíváncsian vártuk, hogy mit fogunk tapasztalni a kirándulás során, s hogyan élnek meg a magyarok a kisebbségi lét viszonyait. Az utolsó tanítási napon még összejöttünk egy utolsó megbeszélésre, itt elhangzott, hogy melyek a legfontosabb dolgok, amiket magunkkal kell vinnünk. Szilvi néni pedig az út során elvárt illendő viselkedésről beszélt nekünk. A legjobban a szállás foglalkoztatott bennünket.

Reggel 6-kor indult a buszunk, amire mindenki vidáman, jó hangulatban szálltunk fel. Bár még egy kissé álmosak voltunk, de hamar felpezsdült a társaság. Ez abból is látszott, hogy a megállóhelyek között mindenki, igaz egy kicsit hangosan, de hatékonyan elfoglalta magát. A határátkelésnél nem volt semmi probléma, és ott fel is vettük az idegenvezetőnket, Árpád bácsit, aki hatalmas tudással rendelkezett, és aki út közben mindent nagyon részletesen elmesélt azokról a tájakról, amelyek mellett elhaladtunk. Szinte minden hegyhez és völgyhöz volt egy külön története.

Szlovákiában az első látványosság Selmecebányánál volt, ahol egy bányalátogatáson vettünk részt. Először egy rövid bemutató videót néztünk meg az ottani bányászati gépekről és használatukról. Ezután megkaptuk a felszerelésünket, ami egy sisakból és egy térdig érő köpenyből állt, továbbá páronként kaptunk egy lámpát, amivel igazi bányászokként tudtunk magunk előtt világítani. Ezután lementünk a bányába, ahol képek segítségével beszélt az idegenvezető arról, hogy miért itt kezdték el a bányászatot, majd, hogy különböző korokban milyen módszereket alkalmaztak a bányászathoz, és ezeknek mik voltak az előnyei, illetve a hátrányai.

Végig mentünk néhány járaton, ahol élőben is megnézhattunk különféle eszközöket és nem utolsó sorban csilléket. A végén pedig bementünk az ajándékboltba, ahol nagyon szép féldrágaköveket és drágaköveket lehetett kapni minden elképzelhető méretben és formában.

Ezután elmentünk várost nézni Selmecebányára. Itt az idegenvezetőnk először is elmondta a város történetét egy nagyon szépen kidolgozott dombormű segítségével. Elmondta, hogy körülbelül mikor, miért és hogyan keletkezett a város. Aztán tovább sétáltunk, és az utcákon, ahol mentünk, megnéztük, hogy egyes házakat milyen stílusban építettek. Elmentünk Petőfi itteni volt lakhelye mellett is, továbbá beszéltünk Mikszáth Kálmán kötődéséről a városhoz. Ezek után a város egy magasabb pontjáról megnéztük a távolban lévő leányvárat, és

meghallgattuk a keletkezéséről szóló mondát, majd építésének valódi okát is. Nekem nagyon tetszett a Selmecbánya alapításához kapcsolódó, két szalamandráról szóló történet.

A városnézés után buszra szálltunk, és elmentünk a szállásra, ami egy nagyon szép környezetben lévő többszintes szálló volt. Mind a három szinten kaptunk többségében négyágyas szobákat, amikhez erkély és külön fürdőszoba is volt. Nagyon finom vacsorát kaptunk levessel, másodikkal és desszerttel. A személyzet ugyan nem tudott magyarul, de mindenki nagyon türelmes és segítőkész volt velünk.

Az első szinte egész napos utazásnak, másnap reggel éreztük az első következményét konkrétan, amikor ébredni kellett. Persze az sokat segített, hogy négyen „aludtunk” a szobában és a svéd asztalos reggeli is nagyon finom volt. A második nap, elérkeztünk látogatásunk két fénypontjához, hiszen megtekinthettünk egy pénzverdét és egy fából készült templomot. Odaúton sem unatkoztunk, hiszen az idegenvezető olyan ismeretekkel rendelkezett, hogy akár 1 hónapig beszélt volna, ha rajta múlik, vagy ha hagyjuk!

A 700 éve működő körmöcbányai pénzverde nagyon különleges, egyrészt betekinthettünk a pénz keletkezésébe, ami figyelembe véve a 7-es tantárgyainkat épp jól jött, másrészt saját szemünkkel láthattuk, hogy a korabeli gépek a mai napig milyen jó állapotban vannak, és, hogy egy pénzverde mennyire meg tudja határozni egy városka életét. Az pedig, hogy mindez a mai napig működik külön kuriózum! Azt is megtanulhattuk, hogy létezik olyan fogalom, mint a technológiai műemlék. S, valljuk be ma sincs sok hely egy országban, ahol pénzt állítanak elő és ez korábban sem volt másképp. Külön érdekesség, hogy a pénzverdét átmenetileg Budapestre költöztették. A pénzverde annyira sikeres volt, hogy korábban a világ számos országának állítottak elő érméket. Az érmekiállításán meg is csodálhattuk az aranyból és ezüsből készült remekműveket. Természetesen nem csak a régi érmék miatt híres Körmöcbánya, hiszen Szlovákia Euró pénzérméit is itt készítik, így ez egy tökéletes példaképe annak, amikor a régmúlt a jelennel találkozik.

A pénzverde után szabadfoglalkozásként egy kis városi felfedezés következett, amely számomra egy középkori, rendezett és tiszta kisváros hangulatát idézte. Egy hely, amely plázák és óriási bevásárló központok nélkül is megragadott, az egyszerűsége és szépsége miatt.

Természetesen itt is észrevehető a modern kor, mi is jelképezhetné ezt másképp, mint hogy ebédre az olaszok kedvenc ételét, pizzát ettünk, odakint a szabadban, ami kifejezetten jól esett a délelőtti program után.

Ebéd után újra nekiindultunk, hogy eljussunk a következő helyre Garamszegre egy igazi fából készült templomba. Az épület monumentális, vélhetően ennek köszönhetően lett a Világörökség része. Bevallom kívülről nem ismertem volna fel a templomot, egy nagy raktárra hasonlított, azt pedig a mai napig nehéz elhinni, hogy az építéséhez egyetlen szöglet sem használtak fel. A belépéskor három dolog tűnt fel:

1. Hideg volt, amiről én azt hittem kifejezetten a kőtemplomok sajátossága
2. A kívülről raktárnak tűnő hely odabent egy színházteremre hasonlított
3. Természetesen a vallásokhoz tartozó képek és az oltár sem hiányozhatott, amely valódi templomi hangulatot varázsolt az épületnek.

Egy hangfelvételen halhattuk a templom történetét, amelyet a terem különleges akusztikájának köszönhetően nagyon jól lehetett hallani.

A hosszú nap után meleg étel fogadott bennünket a szálláson, és altató dalra sem volt nagy szükség! Élményekkel teli nap után jól esett a pihenés. Persze lefekvés előtt barátok is érkeztek, csocsó és a kártya, de fél tízkor elhangzott a bűvös mondat. Irány aludni ☺

A harmadik nap reggelén Garamszentbenedekre indultunk.

A kéttornyos bencés templomot I. Géza fejedelem alapította a 11. században. A monda szerint I. Géza fejedelem a Garam partján pihent meg, mikor a túlparton fényt pillantott meg. Így Szent Benedek és Szűz Mária tiszteletére emeltette a templomot. Az épület eredetileg román stílusú volt, de átépítették gótikusra. Vastag falaival biztonságot nyújtott a török ellen. 1884-ben tűzvész sújtotta, így újjá kellett építeni. A templom 3 hajós, a belsejében található freskó Szent György és a sárkány történetét

jeleníti meg. A templom őrzi a Mátyás királytól kapott Szent Vér ereklyét is. A hozzá tartozó kolostort többször megtámadták, de máig megmaradt.

Rövid utazás után Pozsonyba érteztünk. Pozsony Szlovákia fővárosa, egykor a magyar országgyűlés színhelye volt. Nem túl nagy, így könnyen felfedezhető. A Duna fölé emelkedik Pozsony szimbóluma, a modern stílusú négyszögletű vár. Sokszor szükség volt az átépítésre, mert felégették. Ma már a Szlovákiai Nemzeti Múzeum működik benne.

A Szent Márton dóm egy nagyon díszes, gótikus stílusú koronázási templom, melyben 11 magyar királyt koronáztak.

A Carton Hotel Bratislava központjában található. Igazán elegáns épület.

A Nemzeti Színház neo-reneszánsz épület, melyben opera- és balettelőadások vannak. Előtte egyszépen kialakított szökőkút áll.

A „Man at work” szobor a város legnépszerűbb szobra, mindenkinek tetszik a csatornából vigyorgó bácsi.

A Prímás-palota klasszicista stílusban épült, a bejáratában álló szökőkút Szent György történetét meséli el. Van egy terem – a Tükörterem – amelynek minden oldalát tükör fedi, így olyan hatása van, mintha egy hatalmas terem lenne. A múzeumban fali szöttesek egy gyönyörű szerelmi történetet mutatnak be.

Szlovákia bővelkedik szebbnél szebb épületekkel és templomokkal.

Valóban érdemes ellátogatni oda.

A Pécsi Jókai Mór Általános Iskola tanulói köszöni a lehetőséget, hogy ezen a szép és emlékezetes úton részt vehettünk.

Pécs, 2018. október 5.

Rendes Blanka, Katreiner Kíra, Moreira Laura